

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА-ОШТЕЋЕНЕ БОГУЈЕВЦИ САРАНДЕ

Сведок-оштећена БОГУЈЕВЦИ САРАНДА стара 18 година од оц Сафета, студент, живи у Енглеској, окривљеног раније није познавала, несродна, опоменуа положила заклетву исказ износи посредством преводиоца за енглески језик и наводи:

Било ми је 13 скоро 14 година боравили смо у кући спавали смо тамо, тамо је била моја мајка Саља моја два брата Шпедер и Фетин, моја стрина Шевкаде и моји рођаци од стрица Нора, Фатос, Јехона Лирие и Генц, тамо је била моја бака Шехида и стрина мога оца Нефисе и вена снаха Вејзије. Дакел док смо били у кући неко је рекао да се пред кућом су се зауставила полицијска кола тако да смо отишли у кућу стрица мог оца која је у близини наше куће. У тој кући је била породица пријатеља мог оца, тамо су били његови родитељи, његова супруга и њихово четворо деце. Тамо смо отишли зато што смо веровали да ћемо амо да будемо безбеднији будући да је наша кућа на главној улици да се пред њом зауставио полицијски аутомобил. Дакле направили смо нешто за јело и након неког времена које смо тамо проборавили приметили смо полицајце у дворишту пред нашом кућом. Након неког времена у кућу је дошло неколико војника били смо спаковали ствари у торбе како бисмо их могли понети са собом будући да су то радили и други људи. Чим смо видели видели полицајце почели смо излазити из куће, онда су нам рекли да подигнемо руке увис и да оставимо торбе на оном месту ван куће на кјем смо се затекли онда су упитали да ли је неко остао у кући. Међутим, тада су сами ушли у кућу да се лично увере. Онда су нам наредили да прођемо кроз двориште нашег комшије будући да је био хладно ставила сам руке у џепове када је то видео један полицајац претражио је само моје џепове, дакле он ме претресао око ногу, онда смо морали да прођемо кроз комшијино двориште и да уђемо у двориште другог комшије када смо тамо стигли тамо је било још војника. Тамо смо стали на стази која је водила кроз двориште, онда су почели да претресају остале тј. моју мајку браћу и остале који су тамо били. Будући да су у дворишту била два камиона један од војника је упитао што се у њима налази, но ми смо одговорили да незнамо јер то није наше двориште. Онда су одвојили Енверовог оца Хамдију Дурићија којег су издвојили из колоне у којој смо се ми налазили, рекли су му да се ослони рукама о зид претресли га извадили све из његових џепова и скинули му капу коју ми зовемо фес, онда су му рекли да покупи све са тла будући да су викали он је покушавао да своје ствари покупи што је брже могуће. Издвојили су и Енверову супругу Есму и њихово двоје мале деце мислим а су њихова имена Мимоза и Албион.

Онда су говорили нешто што нисам разумела и вратили их назад где су раније били, онда су пришли мом брату и узели му кликере из џепова и бацили их на тло, викали су и моја мајка се сагнула и покупила толико кликера колико је стигла његово име је Шпејтин име мога брата имао је око 9 година. Наставили су да нас претресају притом говорећи старијим женама које су носиле мараму да их скину. Ја сам стајала на зачељу колоне где су били моја стрина Шевкате и Генц она је имала нешто новца онда је пришао војник и узео новац од ње притом су војници викали али ја нисам могла да разумем шта. Онда су одвојили моју стрину Шефкате која је држала Генца пришле су јој моја бака Шехида и моја сестра од стрица НОра које су преузеле Генца иза нас се налазила мала кућа у коју су одвели моју стрину. Одмах након тога онда су нас одвели у дворише другог комшије смејали су се и будући да сам ја знала слабо српски разумела сам само да кажу одвели смо вам мајку. Дакле један од војника извукао је лименку из бунара и пришао ми смејући се и питао ме да ли желиш, дакле кад смо прошли кроз наше двориште у двориште нашег комшије одвели су нас на улицу пред полицијску Станицу. Тамо смо стајали у колони, тамо је било много војника или полицајаца носили су шарене униформе од неколико различитих делова, дакле војници су носили различите униформе смејали су се, викали и псовали нас, разбијали су излоге на свим дућанима и кафанама, онда је један од војника нисам могла добро да видим који јер сам била на зачељу колоне пришао Хамдији Дурићи нешто је рекао и ошамарио га. Дакле, напољу на улици видела сам маминог стрица Сељмана Гашија с чијом се капом појигравао један од војника онда су њих обојицу то значи Хамдију Дурићија и Сељмана Гашија увели у дућан или кафану, за њима су ушли војници и онда смо чули два пуцања из ватреног оружја. Одмах након тога одвели су нас назад у двориште где се налазила наша кућа викали су и говорили нешто што нисам могла да разумем а то је снаха тетка од њеног оца Фезлија, онда један од војника који је стајао поред нас извадио скалпел какав се користи приликом хируршких операција онда је нешто викао али нисам могла да разумем шта је говорио, и она а је вратио назад у џеп из којег га је био извадио., онда сам ниже у дворишту видела моју стрину Шевкате која је била одвојена од нас плакала је, она је знала српски и говорила је нешто на српском али ја сам разумела само они су само деца. Онда је један од војника је гурнуо док је ходала стазом која је водила иза куће и притом је пуцао у њу. Тада су моја браћа и сестре од стрица почели да плачу када сам их погледала Шефкате је већ била на земљи и онда су поново пуцали у њу. Када је он пуцао у моју стрину тамо је било још неколико војника он је одбацио своје оружје и пришао једном другом војнику и узео од њега његово оружје.

Тада је почео да пуца у нас. Дакле када је он почео да пуца ја сам била у средини наше групе близу зида наслонила сам се на зид и склизнула на тло, кад сам склизнула на тло он је још увек пуцао и погодио ме два пута у ногу, он је наставио да пуца престао је тек након неког времена. Једна особа није могла нормално да дише па се чуло вено отежано дисање, онда су опет почели да пуцају. Том приликом приликом те пуцжаве погођена сам у руку и леђа. Након неког времена пуцжава је престала. Ништа нисам могла да чујем и не знам колико је то трајало, онда сам подигла главу да се осврнем будући да нисам лешала него сам била у седећем положају мој брат Шеким који је лежао држао је главу на месту мојих ногу тако да сам могла да му видим пола лица. Испред мене је био мој брат од стрица Фатос који је лежао на тлу. На леђима је било нешто што је упућивало на то да је био погођен је му је нешто излазило из леђа. Мислила сам из прва да је мртав али сам се онда у верила да је жив јер је подигао главу, нисам знала јели му лоше, онда сам видела Енверовог најстаријег сина чије је име Арбар, мислим а му је име Арбар, он је био добио погодак у лице које је било унакажено. Онда сам видела моју баку Шекиру која је била насупрот мени, била је посве жута и очи су јој биле избуњене она је била насупрот нашој групи ми смо били иза она испред. Онда сам видела Фезрије снаху моје стрине, нисам могла да јој видим лице али сам јој видела тело лешала је и била је тамно плаве боје, близу ње је био и Генц који је подигао главу. Сарананда гледај што су направили Шпетину мислећи на мог брата. Онда сам зачула неке гласове и викање и рекла сам Генцу лези доле и повукла сам се на место на које сам раније била. Тада сам ажмурила али сам чула да је неко поред нас око нас, онда сам чула да ни један од мојих браће и сестара од стрица стење од боли веома тихо, нисам знала шта се догађа али сам одлучила да отворим очи јер сам претпостављала да мисле да сам мртва кад сам се по макнула мислим да су дошла два човека и извукли ме, онда су ме извукли из гомиле људи где сам била ставили ме на тло и мислим да су проверавали где сам рањена, говорили су српски али су имали униформе другачије од оних које су носили они који су пуцали у нас, онда су ме ставили на нешто и одвезли ме претпостављам у војна амбулантна кола, зато што је унутра било доста лекова и ћебади. Након неког времена после којег су нешто радили али нисам могла да видим шта чула сам да су се кола покренула, онда сам заспала, не знам колико је то трајало, када сам се пробудила, пробудила ме је вика из прва сам ажмурила а када сам отворила очи видела сам да сам у болници. У болници су ме питали како ми је име и одакле сам, свукли су ме снимили ме ренгенски и онда сам заспала претпостављам а су ми дали неко средство за смирење.

11...

Погођена сам 13 пута у руку, два пута у ногу и једном у леђа. Лечена сам у Приштинској болници, мислим да немам никакву медицинску документацију. Сада немогу нормално да користим леву руку, претрпела сам и менталне последице јер немогу нормално одржавати концентрацију, то се првенствено односи на учење. Дакле било је и физичких последица али свакако и психичке природе када сам видела како ми убијају чланове породице.

На питање Председника већа сведок одговара: Када сам соменула да су ушли полицајци, немогу сад тачно да наведем вихов број а било их је много, имали су маскисрне униформе, које су биле исте, зелене маскисрне боје, а они који су стајали на улици били су обучени у униформе из разних делова. Човек који је пуцао у стрину Шефкате био је достас висок имао је око 30 година, кратку браду и тамно смеђу косу, мислим да није имао капу на глави. Мислим да је имао косу нормалне дужине ни врло кратку ни дугу. Ја сам видела само једног човека који је пуцао на стрину Шефкате, исти човек који је пуцао у њу пуцао је у нас, ја сам видела једног који је пуцао у нас. Када је почела пуцвава која је трајала дуго, више нисам знала из којег смера све долазе меци али судећи према мојим ранама пуцало се из барем два смера будући да сам погођена и у леђа. Упитана да опише неке од људи које је видела на лицу места сведок наводи: Дакле био је један млад човек који је био веома низак тај нас је претресао носио је капу којаој ј обод био усмерен постранично уместо напред. Био је и онај који је извадио скалпел, дакле био је још један човек з аборавила сам то раније да кажем који је ударио Фезрије када је враио скалпел у цеп ударио ју је по затиљку, био је веома снажне грађе и висок носио је браду а коса му је била тамно смеђа.

Констатује се да је сведокињи предочен албум фотографија па изјављује: Онај високи корпулентан који је ударио Фезрије, рекла је да помало личи на лице са фотографије број 16, он је био тако корпулентан, а лице које је ушло у кафану с оружјем након чега су зачули пуцве подсећало је мало на лице са фотографије број 49. Нисам сигурна да ли је лице са велике фотографије учествовало.

Упитана да објасни своје показивање на з аиснику о препознавању где је навела да лице које се надазило на месту број 1 није сигурна да ли је учествовало, сведокиња изјављује: То је зато што сам видела само једно лице како пуца, дакле укључено је било више људи укључујући оне који су нас претресали викали и водили нас кроз разна дворшта и ван на улицу

и након што је почео да пуца ја сам пала на тло и нисам могла да видим ко је још пуцао, јер нисам могла да дижем главу и гледам ко пуца. Будући да у то време та особа која је пуцала имала браду и дужу косу веома је тешко тачно утврдити идентитет. Никога нисам видела да пуца, осим једног, будући да се радило о два радило о ватри из аутоматског оружја које је дуго трајало закључујем да их је било више јер сам погођена и у руку и у ногу. Дакле најпре сам погођена у руку а онда у ногу, а након тога у леђа што значи да је метак дошао из другог правца. Лице које сам видела како пуца, након што сам пала налазило се у овом правцу - показује у лево - док је метак којим сам погођена леђа дошао из оног праца показује десно. Осим нас који смо позвани да сведочимо и Генца нико није преживео.

На питање пуномоћника оштећених адвоката Драгољубас Тодоровића изјављује: Тренутак кји сам описала да сам видела повређене своје рођаке око себе, нисам видела ни једно униформисано лице. Ја нисам губила свест, и када сам рекла да ништа нисам чула то је зато што је била тишина. Када сам приликом препознавања само за окривљеног рекла да нисам сигурна да ли је учествовао у догађају, карактеристика која се истицала а која ме је подсетила на некога ко је тамо био, његов стас и очи, а то су његов стас и очи.

На питање пуномоћника оштећених адвоката ТЕки Бокши, сведок одговара: Лица која су увела Сељмана Гаши и Сељмана Бурићи у кафану, онај кога сам видела како улази у кафану имао је униформу каку је носио и онај који је пуцао у нас. Међутим, они који су стајали напољу имали су полицијске плаве панталоне и војничке блузе значи униформа састављена од разних делова. Жена плаве косе која је убијена је моја стрина Шевкате.

На питање пуномоћника оштећених Наташе Кандић, сведок одговара: Када нам је наређено да одемо у двориште она је била на самом прагу Шевкасте мале куће и увели су ј унутра док смо ми излазили ван. Од тренутка када су нас извели из дворишта на улицу док су нас вратили у двориште доста смо времена провели напољу док је тај војник нешто говорио Х амдији Дурићију и док га није увео унутра, па је до нашег повратка прошло 15 до 20 минута можда и више нисам сигурна. Исти је војник који је издвојио Шевкате и увео је у кућу. Када смо се вратили у двосриште није био исти војник који је одвео Шевкате. Напољу је било доста војника, тако да је око Шевкате стајало неколико, викали су шевкасте је пл акала и гурнули су је. Није исто лице онај који је гурнуо и онај који је одвео у к ућу јер тај који је одвео у кућу био је виши од онога који је гурнуо.

Бранилац окривљеног изјављује жаљење због онога што је преживела Саранда и њена породица.

На питање браниоца окривљеног адвоката Горана Родића сведок одговара: Ми смо почели да излазимо пе него што су војници почели улазити јер смо их видели. Пошто је сведокињи предчен да је на з аписнику о препоз навању навела да је један човек кога је видела био стар близу 40 година, док је данас рекла да је тај човек имао око 30 година, сведокиња изјављује: Да је поддрозумевала и данас да је старост тог човека од прилике о редине тридесетић до касних тридесетих година.

Окривљени Цвјетан Саша изјављује жаљење због онога што се десило Саранди и њеној породици, нема питања а са своје стране ставља примедбу: Пре свега није био у дворишту у коме се све одиграло ником није могао да види црте веооговг лица, а догађај се одиграо онако како је он описао на главном претресу у Прокупљу и Београду. Осим тога износи примедбе на препознавање сматрајући да и његов идентитет није био заштићен обзиром а му је отографија више пута приказивана у новинама, да је суђења у Прокупљу преносила телевизија, да је и он сам гледоа снимке на новосадском дневнику, и да има ВХ С Снимке, па је према томе препознавање требало бити обављено много раније, а осим тога на фотографијама које су показане сведоцима налази се управо њање лица од укупног броја људи у Јединици. Због тога сматра да је на препознавању требало да буду сви учесници једнице у униформама да би то препознавање било веродостојно.

Упитана да ли се придружује кривичном говењу сведокињ а изјаљује: Ја хелим да оно лице које је извршило кривично дело према мојој породици кривично одговара, а што се мене лино тиче не тражим одштету јер то неможе да ми врати породицу. Ја се придружујем кривичном говењу против окривљеног, а одштетни захтев не истичем.

То је све што имам да изјавим.

Питања више нема.

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА ОШТЕЋЕНОГ САФЕТА БОГУЈЕВЦИ

Сведок-оштећени САФЕТ БОГУЈЕВЦИ изјављује да ће свој исказ дати на српском језику, стим да уколико му буде нешто теже, користиће помоћ судског тумача за албански језик, сстар 43 године, по занимању електротехничар, сада није запослен